07/04/2024

«Ευαγγελίστρια 2024»: π. Αθανάσιος Μελισσάρης: Σταυρός είναι, να είναι καλά ο άνθρωπος με τη συνείδηση του

/ Ενορίες

Σήμερα γιορτάζουμε την δυνατότητά μας σε αυτήν την επιλογή του Σταυρού. Γιατί αν δεν ήταν ο Σταυρός θα βασίλευε στον κόσμο η φθορά, ο θάνατος, το κακό, οι δυνάμεις του σκότους. Εμείς όμως έχουμε έναν Χριστό που έρχεται για να μας δώσει μέσα από τον Σταυρό την Ανάσταση.

- Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς

Κατανυκτική ιερά αγρυπνία τελέστηκε το Σάββατο 6 Απριλίου, (Κυριακή Γ΄ Νηστειών – της Σταυροπροσκυνήσεως) στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, κατά τη διάρκεια της οποίας ιερούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο, ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Αθανάσιος Μελισσάρης, κληρικός της Ιεράς Μητροπόλεως Φωκίδος και Αναπληρωτής Καθηγητής του Τμήματος Κοινωνικής Θεολογίας και Θρησκειολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Ο π. Αθανάσιος μίλησε στο κήρυγμα του για την προσκύνηση του Τιμίου Σταυρού και τα σωτηριώδη μηνύματα που μας δίνει στην πορεία προς το Πάσχα.

«Προσπαθούμε μέσα σε αυτήν την ωραία πνευματική ατμόσφαιρα της έντονης αγωνιστικότητας, να πορευθούμε σε μία λυτρωτική πορεία συνάντησης με τον αναστημένο Χριστό. Κι εδώ ακριβώς έρχεται η Εκκλησία να ξαναζήσει την εμπειρία του πόνου, του Σταυρού, του Πάθους του Θεανθρώπου.»

Η Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως, έρχεται να μας υπομνηματίσει, μετά τον θρίαμβο της Ορθοδοξίας και μετά τον θρίαμβο της θεολογίας του μεγάλου Πατέρα, Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά, το σημαντικότατο και χαρακτηριστικότατο

των χριστιανικών συμβόλων, που είναι ο Τίμιος Σταυρός.

Και έχει δύο αλληλένδετα νοήματα πολύ στενά, όπως είπε ο π. Αθανάσιος, το ένα ότι ο Σταυρός είναι ο τρόπος επικοινωνίας του Θεού με τον άνθρωπο και του ανθρώπου με τον Θεό. Είναι εκείνο το σύμβολο που μηνάει το τέλος της ζωής, της επίγειας δράσης και της διακονίας του Ιησού Χριστού.

«Το σύμβολο που φανερώνει τον τραγικότερο και οικτρότερο τρόπο απάντησης απέναντι σε ένα ολοκληρωτικό κήρυγμα θυσιαστικής αγάπης. Είναι ο φρικτότερος τρόπος απάντησης σε μία διδασκαλία που το μόνο που έχει και δίνει, είναι μία αυτοθυσία ολοκληρωτική, λόγω της αγάπης.»

Κι εδώ είναι η κρίση του κακού, η κρίση ενός ολέθριου κόσμου, που, όπως επεσήμανε ο π. Αθανάσιος, δεν έχει τίποτε άλλο να δείξει στην καθημερινότητα του, παρά μόνο ότι βασιλεύει το κακό, δεσπόζει παντού και κυριαρχεί μέσα στον αιώνα.

Το δεύτερο σημείο έχει να κάνει με τον δικό μας Σταυρό, που μας καλεί ο Χριστός και η Εκκλησία να σηκώσουμε. Και Σταυρός είναι, να είναι καλά ο άνθρωπος με τη συνείδηση του, να μπορεί δηλαδή μέσα του να ζυγιάζει που είναι ο Χριστός.

Και έχουμε μία παρεξηγημένη σχέση, παρατήρησε ο π. Αθανάσιος. Τιμούμε τον Σταυρό βάζοντας τον στους τρούλους της Εκκλησίας, θέτοντας τον στο στήθος μας, αλλά δεν είναι ένα απλό σύμβολο. Ο Σταυρός δεν νοείται ξέχωρα από τον Χριστό, ο Σταυρός είναι ο Χριστός. Και τότε μπορούμε πραγματικά να σηκώνουμε τον Σταυρό μας, όταν τον ταυτίζουμε με τον Χριστό.

«Σήμερα γιορτάζουμε την δυνατότητα μας σε αυτήν την επιλογή του Σταυρού. Γιατί αν δεν ήταν ο Σταυρός θα βασίλευε στον κόσμο η φθορά, ο θάνατος, το κακό, οι δυνάμεις του σκότους.

Εμείς όμως έχουμε έναν Χριστό που έρχεται για να μας δώσει μέσα από τον Σταυρό την Ανάσταση. Και δεν είναι τυχαίο που λέει ο Χριστός “εις κρίμα εγώ εις τον κόσμον τούτον ήλθον”.»

Το ζητούμενο είναι, είπε ολοκληρώνοντας το κήρυγμα του ο π. Αθανάσιος, να μπορέσουμε σε αυτήν την κρίση του Θεού να καταλάβουμε τι είναι ο Σταυρός. Και όχι απλά να τον προσκυνήσουμε για μία ακόμη φορά, αλλά να τον κλείσουμε στην καρδιά μας.

«Να είμαστε σίγουροι ότι αυτός ο Σταυρός είναι η αλήθεια, δίνει δύναμη, είναι η σωτηρία, είναι πιστών το στήριγμα, το περιτείχισμα της Εκκλησίας, αυτό που μπορεί να μας δώσει πραγματική Ανάσταση.

Είναι η βεβαία πεποίθηση, η αμετακίνητη βεβαιότητα ότι ο Χριστός και ο Σταυρός Του είναι μία στάση ζωής, μία διαδικασία σωτηρίας, που όταν μπορέσουμε να τον

βάλουμε στην καρδιά μας, τότε θα μπορέσουμε να φτάσουμε στην ουράνια βασιλεία Του.»